Leto XLII. - Štev. 14 (2091)
Četrtek, 5. aprila 1990
Posamezna številka 1000 lir

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katol. glasa« je izšla 2. februarja 1949

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE | GORIZIA
TASSA RISCOSSA | ITALY

SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO II/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA
Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177
Poštni t/rn 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646

Redovnice pripravljajo palmove veje za oljčno nedeljo v Rimu

Ko rojak prost bo vsak...

(Ob dokumentu o narodni pomiritvi)

Predsedstvo Socialistične Republike Slovenije je mesec pred volitvami predložilo javnosti izjavo, v kateri izraža željo, naj nastane »v političnem in javnem življenju Slovenije« tako vzdušje, »ko preteklost ne bo več bremenila medčloveških odnosov«. To željo gojimo tudi Slovenci, ki prenašamo že 45 let breme političnega zdomstva.

Prepričani pa smo, da more nastati tako vzdušje le v pravni državi, kjer je zagotovljena človekova osebna in politična svoboda, ob spoštovanju zgodovinske resnice, in kjer vsebuje obljuba družbene pravičnosti vsaj poskus poravnave prizadetih krivic, tako živim kakor mrtvim rojakom.

Težko pa je razumljivo, da predsedstvo SRS sprašuje zdomce, »koliko so oni pripravljeni pripomoči k danes nujni državljanski umiritvi«. V političnem eksilu ne gojimo sovraštva ne maščevalnosti, temveč zahtevamo skozi vsa desetletja za svoj narod svobodo in pravico. Morda naše mišljenje ni poznano široki slovenski javnosti, ker ni imela dostopa do slovenske besede, napisane v zdomstvu, ter je bila desetletja pod vplivom režimske propagande. Nosilci oblasti pa bi to lahko vedeli in gotovo tudi vedo. Sicer pa mir v narodu danes ni nič bolj potreben kakor je bil pred skoraj pol stoletja.

Tudi primerjanje Slovenije z drugimi deželami Evrope med vojno, kot to skuša omenjati dokument, ne odgovarja resničnosti. Nobeno organizirano gibanje proti okupatorjem zahodne Evrope si ni lastilo »monopola« nad bojem za svobodo, kaj šele da bi tak nesmisel uveljavljalo s pobojem idejnih nasprotnikov. Skratka, komunistične stranke drugod po Evropi niso uporabile tuje okupacije kot priložnost za pričetek revolucije, kot je bilo to na Slovenskem.

NI ŠLO ZA RAZMERJE DO OKUPATORJA, TEMVEČ ZA RAZMERJE DO KOMUNISTIČNE DIKTATURE

Če je med nami potreba govoriti o narodni pomiritvi, to ni, kot pravi predsedstvo SRS, zaradi različnega razmerja ljudi do okupatorja«, v katerem je večina rojakov v obeh taborih gledala narodnega sovražnika, temveč zaradi različnega razmerja ljudi do komunističnega sistema v času, ko se je ta uveljavljal na Slovenskem s pomočjo krvavega nasilja. Velik del slovenskega naroda se je tedaj z vsemi sredstvi uprl komunistični revoluciji. Pri tem ga je vodil čut samoobrambe, pa tudi zavest ogroženosti narodnega občestva, tako s strani nacistov, kakor domačih komunistov. Ne le množično izseljevanje, tudi streljanje talcev, požiganje vasi in odvajanje ljudi v internacijo je bilo treba kolikor mogoče preprečevati in ne večati nesreče z izzivanjem. Med tem pa je število zavednih slovenskih rojakov, ki so jih komunistični teroristi morili, raslo v tisoče, še predno se je pojavil med ljudstvom prvi oboroženi odpor v obliki vaških straž.

Zato je nesprejemljivo prikazovati državljansko vojno v Sloveniji kot spopad med borci za narodno osvoboditev in borci za interese okupatorja. To enostavno res. Šlo je za revolucijo, katere pa izjava predsedstva SRS niti ne omenja, čeprav je končno to edini razlog za razpravljanje o pomiritvi.

Omenjena izjava sedanje vlade bi težko služila za izhodišče k zaželenemu pomirjenju. V njej ni potrebne objektivnosti in podobnega obžalovanja krivic, kot je to storila, na primer, poljska partija, ki je pred razpustom brez pridržkov priznala svojo zgodovinsko zmoto.

ČE SE BOSTA URESNIČILA DEMOKRACIJA IN PLURALIZEM

Na drugem mestu istega dokumenta beremo, da sedanja oblast vsaj zdaj po 45 letih, »uveljavlja idejno in politično pluralizacijo družbe« in da uvaja »demokratični politični sistem in pravno državo«. Če se bo to uresničilo, bo dosežen namen vsega našega narodno-političnega dela v emigraciji, ki je izražen v zahtevi, naj se v domovini konča totalitarni sistem, s katerim je resničnim demokratom pomiritev nemogoča.

Predsedstvo SRS se dotakne tudi vprašanja množičnih grobišč, za katera naj bi pietetno poskrbeli državni organi. Ker gre za žrtve istega režima, bodo to vprašanje reševali v bodoči pravni državi predstavniki slovenske sodne oblasti. Pri tem ne mislimo le na pokop žrtev, temveč tudi na vrnitev njihovega dobrega imena ter na ugotovitev krivde. K temu nas ne nagiba maščevalnost, ampak čut pravičnosti. Potrebno pa je razčistiti vprašanje odgovornosti tudi zato, da ne bodo nosili očitkov za genocid in ostala nasilstva tisti rojaki, ki so med vojno sodelovali s komunistično stranko prisiljeni ali v dobri veri, da gre v resnici za narodno-osvobodilno vojno.

Res je, da nam ne bo mogoče shajati »brez kritičnega spomina«. Narod, ki si ne prikliče v zavest in ne razčisti lastnih napak in krivd, ne more najti duševnega miru. Brez spomina ni mogoče slaviti junaštva, ne obžalovati napak, predvsem pa bi bili brez spomina onemogočeni tako obžalovanje kakor odpuščanje. V tem, in ne v pozabi, pa je bistvo vsakega pomirjenja in sprave.

Prepričani smo, da je med večino slovenskega naroda, doma in po svetu, sprava že prisotna. Ko pa bo sedanji nelegitimni režim, po svobodnih in poštenih volitvah, predal oblast resničnim predstavnikom slovenskega ljudstva, tedaj bo postala sprava lahko tudi javna. Takrat bodo dani pogoji, da bo v Sloveniji po dolgih desetletjih oblast pomenila tudi — čast.

Iz političnega eksila, v marcu 1990.

SLOVENSKI NARODNI ODBOR,
predstavništvo predvojnih demokratičnih političnih strank v domovini

Rudolf Smersu l.r. predsednik — **dr. Peter Urbanc l.r.** tajnik

Volitve tostran in onstran meje

Po čudnem naključju se dogaja, da smo na obeh straneh meje v predvolivnem ozračju. Vsak dan lahko ugotavljamo, kako je zanimivo živeti ob meji in tudi dogodki ob volitvah nam to potrjujejo. Ker nas politični dogodki v Sloveniji živo zanimajo in jim zato skrbno sledimo, lahko potegnemo nekatere vzporednice z dogajanjem pri nas.

Vsekakor gre v Sloveniji za globoko doživet politični dogodek po dolgih desetletjih diktature in zato vlada veliko pričakovanje za morebitne spremembe v bodočem vodstvu; pri nas so volitve bolj pogosta zadeva, volivci pa so precej naveličani nad strankarskimi igrami; poleg tega pri nas volivci ne pričakujejo velikih sprememb po volitvah.

SLIČNOSTI IN RAZLIKE

Lahko rečemo, da so na obeh straneh meje programi političnih strank precej enolični. Kot pri nas, tudi v Sloveniji vse stranke zagovarjajo podobne točke. Pri nas so vsi za ekologijo, za boljše zdravstvo, za pravice šibkejših ipd.; v Sloveniji pa so vsi za konfederacijo, za tržno gospodarstvo, tudi za ekologijo itn. Kljub tem podobnostim pa lahko zasledimo v predvolivnem boju tudi velikanske razlike.

Prve povojne svobodne volitve v Sloveniji se povsem skladajo s preteklostjo zaradi jeze, sovraštva, zavisti in medsebojnega blatenja, ki prihaja z vso silo na dan; gre sicer za značilne lastnosti slovenskega političnega dogajanja, vendar se je zavoljo posebnosti sedanjega trenutka strastnost še povečala. Pri enih obstaja strah, da ne rečem tesnoba, zaradi realne možnosti, da bi se v primeru poraza podrla zgradbo privilegijev in koristi, ki so si jih nabirali v dolgih desetletjih; pri drugih pa se po mojem za vso strastnostjo skriva tudi strah, da bi volitve dobili in da bi morali brez izkušenj in brez pravega upravnega aparata voditi zavoženo državo. Vsi vemo, da je veliko lažje biti v opoziciji in kritizirati kot pa v prvi osebi odgovarjati za potek dogodkov.

Pri nas v Italiji vlada v politiki posebni »savoir faire«: niso več aktualni ideološki spori, ampak se vse dogaja na bolj prefinjen, diplomatski način. Stranke sploh nimajo več prave ideologije (nekoč so jo imenovali linija stranke). Zmožen politik je tisti, ki zna razumeti, kaj ljudstvo hoče, in to predlaga, zato da ga bo ljudstvo volilo. In ni prav nič važno, kaj je do tedaj stranka zagovarjala ali kaj bi bilo za ljudstvo bolje.

Vsekakor pa je tudi res, da so problemi zahodne post-industrijske družbe zelo zapleteni in težko rešljivi: tu gre za varstvo okolja, za kvaliteto življenja, za nasprotja med individualistično usmerjeno družbo in zahtevami skupnosti. Ko gre za te probleme, so v Italiji programi skoraj vseh strank zelo splošni in vseobsegajoči, tako da ostajajo odprti za vse rešitve, tudi za take, ki si nasprotujejo.

ČE BOMO TOSTRAN ZNALI...

Ko analiziramo predvolivno vzdušje na obeh straneh meje, moramo z veseljem ugotoviti, da posvečajo vse stranke v Sloveniji veliko pozornost zamejstvu. Vsi glavni voditelji so prišli k nam na obisk, da nam razložijo svoje gledanje in nekateri bodo med nami prav v zadnjih dneh pred volitvami. Mimo računov in koristi, ki si jih od teh obiskov politiki iz Slovenije obetajo lahko upamo, da se bo po teh volitvah končala dosedanja praksa, ki je slonela na delitvi zamejskih Slovencev na dobre in slabe, na napredne in na nazadnjake.

Če bodo v Sloveniji po teh volitvah nastopile korenite spremembe in če bomo znali pri nas dostojno podpreti edino slovensko stranko, bo leto 1990 odprlo novo pomlad tudi za Slovence v Italiji.

(n-d)

Obletnica Velike Srbije

V Srbiji so 28. marca praznovali »Dan Srbije«. Pred letom dni so na ta dan razglasili srbsko ustavo, s katero so ukinili obe avtonomni pokrajini Vojvodino in Kosovo ter ju znova priključili Veliki Srbiji. Ob tej obletnici je Milošević odšel na Avalo in na grobu Neznanega vojaka položil venec. Pri tem so mu vojaške sile izkazale čast kot gre predsedniku države. Jugoslovanska javnost se je pri tem vprašala, ali je Milošević že predsednik Jugoslavije kot je bil Tito. Vprašala se je tudi, ali je armada že srbska in nič več jugoslovanska.

■

LISTNICA UREDNIŠTVA

Naša prihodnja številka bo velikonočna; izide z velikonočno prilogo in voščili. Podjetja, ki želijo voščiti za Veliko noč, naj voščila pošljejo najkasneje do ponedeljka, 9. aprila opoldne.

Sotrudnike prosimo, naj svoje članke pošljejo čimprej, najpozneje v ponedeljek, 9. aprila zvečer. Katoliški glas izide redno v četrtek, 12. aprila.

Pred volitvami v Sloveniji

V nedeljo, 8. aprila bodo v Sloveniji volitve za predsednika republike in v skupščino. Gre za svobodne, demokratične volitve kot smo jih vajeni na Zahodu. Takšne volitve bodo prvič po letu 1936 v Sloveniji, na Primorskem pa prvič po letu 1923, ko so bile pred fašizmom zadnje svobodne volitve. Zato so volivci upravičeno zmedeni, saj so v preteklosti vedno drugi »volili« in odločali v njih imenu.

Volilna propaganda ni tako bučna kot v zahodnih demokracijah, ker ni za to denarja. Plakatov je malo, nekoliko je transparentov po mestih in vaseh. Pač pa je precej shodov, na katerih kandidati razlagajo svoje programe. Precej propagande je po časopisih, po radiu in televiziji. Vse to manj stane kot lepaki in letaki. Napovedi o zmagi tega ali onega so negotove. Zato pustimo volivcem v nedeljo, 8. aprila, za koga se bodo odločili.

Med najbolj vidnimi kandidati za predsednika je Jože Pučnik. Partija je čutila za dolžnost, da ga rehabilitira. Pučnik je bil namreč partijec. Toda ni se strinjal s tedanjo partijsko politiko, zato so ga iz nje izključili, nato pa še zaprli. Po izpustitvi iz zaporov, je odšel v Nemčijo in se od tam vrnil lani, ko je nastala odjuga. Kmalu je postal glavni kandidat DEMOSA za predsednika Republike Slovenije.

Zelo važen dogodek je razpust slovenske skupščine v četrtek, 29. marca. Zborovala je tri dni zaporedoma in sprejela še zadnje ukrepe in zakone. Zaključila se je s petjem Prešernove Zdravljice, nove slovenske narodne himne, in sicer 7. kitice: »Žive naj vsi narodi...« O tej skupščini je komentator v »Delu« zapisal: »Bila je socialistična, delegatska, izvoljena po sto ovinkih. Molčala ali govorila je o že odločenih stvareh, sprejetih v zaprtih pisarnah, in o tistih, ki jih je že posredoval izvršni svet. Bila je nesuveren suveren nesuverenega ljudstva in naroda.«

Prihodnja skupščina ali parlament bo tista, ki bo izvoljena na aprilskih demokratičnih volitvah.

Pomoč Cerkvi v Romuniji

Ustanova »Pomoč Cerkvi v stiski« s sedežem v Rimu je že januarja organizirala prvo pomoč romunski škofiji v Alba Juliji. Že 4. januarja je 6 tovornjakov odpeljalo pomoč: 20 ton papirja, kompjuter, 5 pisalnih strojev, 3 fotokopirne aparate, 1.000 knjig za študij dogmatike in moralke, 500 Sv. pisem, 700 bibličnih slovarjev, 37.000 veroučnih knjig, 10.000 katekizmov, številne projektorje in diapozitive.

Tone Kralj: Ki je za nas bičan bil

V PROTITOKU

Spreminjati svet s spreminjanjem sebe

»Po tem, ko bomo spravili na svetlo vse naše travme, grehe, solze, kri, moramo počasi in s pieteto zapreti ta del svoje preteklosti. In vsaj poskušati živeti kot občestvo, se pravi kot skupnost bližnjikov, (...), kot ljudje, ki želimo živeti v skladu z osebno vestjo« (Mladika 2/3-90).

Narodna sprava. Besedi, ki danes krojita slovensko zgodovino. In vendar me je neki večer presenetilo, da v dolgem pogovoru po predavanju o spravi ni bilo zaslediti besede *odpuščanje*.

Ljudje, ki čutijo, da je prišel čas, ko se mora tudi slovenski narod »spraviti«, menim, da mnogi računajo samo na lastne moči. Zato pa tudi ob spravi ni slišati besede odpuščanje.

Kdo pa je človek, da bo mogel odpustiti bratu, ki je grešil zoper njega? Tudi apostol Peter sprašuje Učitelja: »Gospod, če moj brat greši zoper mene, kolikokrat naj mu odpustim? Do sedemkrat?« Jezus mu pravi: »Ne rečem ti: do sedemkrat, ampak do sedemsedetkrat sedemkrat« (Mt 18, 21-22).

Te besede pomenijo *vedno*. Toda, ali človek brez Kristusovega odpuščanja more odpustiti svojemu bratu in v sebi okusiti pomiritev? Peter je še vedno zrcalo našega napuha, naše samovolje in moči, ošabnosti in prepričanja, da bomo sami zmogli voditi in spreminjati svet. Ko pa je Peter uzrl Krisusov pogled, tedaj je spoznal svojo ničevost, ki jo je občutil, ko je zatajil Boga. In se je bridko zjokal.

Tako tudi Slovenci gledamo stran, ker se bojimo zreti v Kristusovo obličje.

»Mislil sem, da bom v njegovih očeh morda našel očitek zavoljo kakega greha, ki se ga nisem pokesal. Mislil sem, da bom našel kako zahtevo. Nekega dne pa sem naposled le zbral pogum in pogledal! V očeh ni bilo nobenega očitka, nikakršne zahteve. Govorile so samo: "Rad te imam." Dolgo sem strmel v te oči...« (A. de Mello: Ptičja pesem, str. 81).

Ali ni Kristus na križ povzdignil vse človeštvo, vse trpljenje, vse grehe, solze, nedolžno kri? Ali ni on nedolžna žrtev, ki s svojim zveličavnim trpljenjem odpušča in odrešuje?

Sprašujem se, če bo današnji človek z velikimi intelektualnimi sposobnostmi kdaj okusil notranjo srečo, ki jo prinaša božje odpuščanje. Če bo spoznal, da mu je Bog že neštetokrat odpustil in bo takrat sposoben odpustiti svojemu bratu. Potrebno je kesanje, ponižnost, spreobrnitev srca.

»Zdaj, ko sem star človek in so mi dnevi šteti, sem začel spoznavati, kako neumen sem bil. Zdaj je moja edina molitev: "Gospod, daj mi milost, da bom spremenil samega sebe! Če bi bil prosil za to že od vsega začetka, ne bi bil zapravil svojega življenja." Vsakdo bi hotel spreminjati človeštvo. Komaj kdo pa pomisli na to, da bi spremenil samega sebe« (A. de Mello: Ptičja pesem, str. 104).

Poskušati živeti kot občestvo. Te besede zahtevajo od človeka smrt samemu sebi, ljubezen, sposobnost sprejemanja, ponižnost. Po lastni izkušnji pa lahko povem, da so te skrivnosti polne besede odrešujoče, ko človek prizna, da nekaj je, neka sila, končno neka oseba, ki milostno daje rast tem sadovom. Da, odpoved samemu sebi, ljubezen, sprejemanje, to so sadovi skesane duše, ki je nekega dne zmogla sprejeti odpuščanje.

Želja živeti v skladu z lastno vestjo še ni vse. Želja je le odraz nečesa večjega, ki pa se še skriva v srcih ljudi. Vest je tisti element, ki nas stalno opozarja, ki nas vedno kliče, ki nas vedno muči, če na srcu leži greh. Vest je neizprosen čuvaj, ki ne bo odnehal trkati, dokler ne boš priznal zla.

Tako se bo svet spremenil, ko bo vsakdo pogledal najprej v svojo dušo, jo očistil vsega grdega in ohranil lepo, ter to gojil, da bo življenje lepše in plemenitejše.

Rebeka

Jezik - meje

»Evropsko hišo« v Celovcu najdete blizu mestnega gledališča. Pod svojo streho sprejema razne predavatelje in po prvem, spodletelem poskusu, sta v torek, 20. marca, zvečer nastopila v zanimivi diskusiji državnozborski poslanec Karel Smolle in namestnik deželnega glavarja dr. Zernatto. Tema »Jezik — meje« je sicer pritegnila le skromno število poslušalcev (skoraj več nemško kot slovensko govorečih), zato pa je bila ugotovitev, da so besede eno, resničnost pa drugo, toliko jasnejša. Predavanje sta organizirala nemški in slovenski Referat za izobražence, povezavo pa je imel dr. Vospernik.

Izhodišče za zanimiv in aktualen pogovor je bila pravzaprav resolucija, ki so jo lani oktobra sprejeli izobraženci Slovenije, Koroške, Furlanije, Hrvaške in Madžarske na srečanju v St. Juriju. V šestih točkah le-ti zahtevajo med drugim odprte meje, učenje jezika najbližjega soseda, zakonske obveznosti do narodnih manjšin oz. več razumevanja na kulturnem in zgodovinskem področju.

Dr. Zernatto je pozdravil predlog po trojezični trgovski akademiji (izgleda, da z jesenjo dvojezična le pride v poslopje Slovenske gimnazije), po drugi strani pa je (po pravici) povedal, da se vsi raje uče — mednarodnih — italijanskega, angleškega ali francoskega jezika, ker podjetja to potrebujejo, slovenski jezik jim je premalo, pa še težak je... Jezikovne meje so bile pač vedno problem, še posebno na Koroškem. Sicer je govoril tudi o predvidenem izboljšanju odnosov zaradi aprilskih volitev v Sloveniji in povezavi, ki jo bo naredila avtocesta, vendar se je to zdel le kot izgovor oz. »mešanje vrele kaše« — pravih, jasnih odgovorov oz .odločitev pa ni bilo.

Poslanec Smolle je tokrat v svojem doživetem podajanju nakazal (govoril je nemško, da so lahko razumeli tudi tisti, ki se ne »morejo« naučiti jezika soseda) marsikateri problem komunikacije in asimilacije v smeri dvojezičnosti. Vprašanje prilagajanja sploh ni problem, dokler gre v obe smeri enakovredno. Da tega ni, Slovenec na Koroškem lahko vsakodnevno občuti.

Diskusija, ki je sledila, je bila bogata po idejah (žal v praktičnem življenju potem izgleda čisto drugače) in dolga po času. Dotaknili so se predvsem manjšinskih vprašanj (beseda »manjšina« nemško govoreče zelo »moti« in uporabljali naj bi raje »narodno skupnost«), šolstva in možnosti sodelovanja pri praznovanju 70-letnice plebiscita. Po eni strani so dali nemško govoreči slušatelji vedeti, da jih slovenska narodna skupnost ne moti, po drugi strani pa je bilo že slovensko postavljeno vprašanje odveč. Kje je potem sodelovanje, kje razumevanje, kje izboljšanje stanja, to si lahko vsakdo sam misli. Povsod, kjer nastopajo problemi oz. konflikti, se je že po kratkem času izkazalo, da morajo biti besede in dejanja eno, drugače ni uspehov. Kdaj bodo na Koroškem s tem prišli na jasno, najbrž nihče ne ve. Samo upamo lahko.

R. B.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

»Mala čreda« v Rusiji

Mi smo zelo zaposleni ne le z novimi izdajami, ampak še bolj s pošiljanjem poštnih paketov knjig, ki navadno pridejo do naslovnikov, čeprav kaka Biblija »izgine« in jo kdo drago proda. To je pač »dovoljeno« tistim, ki pakete pregledujejo, če ni notri kaj proti državnemu stroju; ker je »njim« vse dovoljeno, si vzamejo »pravice«, ki jih nimajo. To je pač materialistična vzgoja. In dokler ne bo resnične svobode, bo tako. Potrpljenje.

Iz pisem diha jasno, kam je materializem pripeljal Rusijo — v vsakem pogledu — zlasti v moralnem. Nikar misliti, da je v Rusiji že vse v redu. Vernikov je »mala čreda« in še ti so čisto nepoučeni, ker ni dovolj duhovnikov, niti knjig, dasi tiste, ki so tam, neprestano krožijo. Iz mnogih pisem odseva velika žalost, kam je prišla Rusija: prej je bilo jesti vsaj krompirja in zelja, a sedaj niti tega ni več. Pred kratkim smo izdali za nekega holandskega umetnika 500.000 izvodov evangelija sv. Luke in Apostolska dela, ki jih je ilustriral za razstavo v Rusiji po večjih mestih. Knjigo prodajajo po en rubelj in je izkupiček namenjen revnim. V tej knjižici je reprodukcija Rembrandtove slike Izgubljeni sin. To je točno sedanje stanje Rusije. Samo Bog daj, da bi se vrnila. Moramo veliko moliti v ta namen.

P. S. - Iz Rusije dobivano po okoli 50 pisem dnevno.

Karel Kozina

DUHOVNA MISEL ZA CVETNO NEDELJO

»Resnično, ta je bil božji Sin« (Mt 27, 54)

Slovesno branje Gospodovega trpljenja na cvetno nedeljo in veliki petek, ni samo zgodovinska pripoved, ampak predvsem oznanilo vere, ki oživlja »spomin« na najvažnejši odrešenjski dogodek — Jezusovo daritev na križu, ki je prinesla padlemu človeštvu rešitev od greha: »Ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi« (Jn 12, 32).

Še vedno smo v nevarnosti, da z grehom izgubimo Boga in njegovo milost. Vse življenje moramo namreč obnavljati svojo privolitev božjemu načrtu odrešenja.

Vsi smo kdaj Jezusa izdali in zatajili; kolikokrat bežimo pred odgovornostjo, se sprenevedamo, iščemo izgovore, nas ne briga, si operemo roke in mislimo, da so vsega krivi drugi. Na žalost so prepogosto stvari tega sveta važnejše od božjih: izleti, šport, nedeljsko jutranje spanje, zabava...

Zares, vsi smo podobni Judežu, Petru, Pilatu... in včasih, z nekoliko dobre volje, ko smo pridni, celo Jezusu.

Zapuščenega, trpečega in križanega Gospoda srečamo:

— v naši nezvestobi in grehu;

— v svoji lastni bolečini in bolečini vseh, ki morajo trpeti kakršno koli krivico;

— v človeški hudobiji, ki povzroča toliko zla na svetu;

— predvsem pa v neizmerni božji ljubezni, ki hoče, da se človek otrese greha in zaživi novo življenje božjega otroka.

Vejica blagoslovljene oljke, ki jo bomo na cvetno nedeljo odnesli na svoje domove, ni samo znamenje božjega blagoslova, ampak tudi razpoznavno znamenje vsakega kristjana, ki se zares odloči in stopi na pot Kristusovega evangelija. Bog je v Jezusu postal človek in bil nam enak v vsem, razen v grehu. Vse to, da bi mi postali božji...

MILAN NEMAC

Premišljevanje k državljanski umiritvi

V marcu je bilo kar dosti napisanega okrog težkega problema glede »narodne sprave« kakor govori katoliška stran in »narodne umiritve« kakor govore vladajoči.

Predsedstvo republike Slovenije je namreč izdalo 5. marca proglas k narodni pomiritvi, ki prvič po 45 letih le prizna, da ni bilo vse prav med vojno in v letih po vojni. Na ta proglas so zelo blago in milo odgovorili slovenski škofje. Pa tudi dr. J. Zerzer se je oglasil v celovški »Nedelji«.

Verni Slovenci so se bali komunizma, ko jih je nanj opozoril z obsodbo brezbožnega komunizma že papež Pij IX. leta 1846. Takrat je tudi škof Slomšek opozoril na to veliko nevarnost za vero. Ponovno opozorilo je prišlo od papeža Leona XIII. Papež Pij XI. je v letih 1928 do 1933 kar petkrat obsodil komunizem kot moderno zmoto. Leta 1937 pa je 19. marca izdal okrožnico »Divini Redemptoris« o brezbožnem komunizmu in samo teden kasneje pa encikliko »S pekočo skrbjo«, v kateri je obsodil nacionalni socializem. Tako Cerkvi nihče ne more očitati enostranosti.

Po paktu Molotov-Ribbentrop je izbruhnila druga svetovna vojna. Prav Stalin je zavaroval hrbet Hitlerju, da se je ta mogel spustiti v vojno pustolovščino in pri tem je Stalin dobil še polovico Poljske in vse tri baltiške države: katoliško Litvo in protestantski Estonijo in Letonsko. Kominterna (Komunistična internacionala) je diktatorsko ukazovala vsem komunističnim strankam, da so delovale v prid nacistično-komunistične pogodbe.

Škof dr. Jeglič in dr. Korošec sta nekaj dni pred smrtjo opozarjala Slovence, da je največja nevarnost zanje v komunizmu. Par mesecev kasneje je tudi Jugoslavija zašla v vojno vihro. Komunisti so takrat, še vedno po določilih Kominterne, razglašali boj proti zahodnim zaveznikom in pozivali ljudi, naj ne gredo branit Jugoslavije.

Njihova taktika se je spremenila šele po 22. juniju 1941 in so šele v začetku julija istega leta (spet po naročilu Kominterne) ustanovili Osvobodilno fronto (OF), ki seveda ni bila priklicana v življenje za osvoboditev naroda, temveč le zato, da Slovenijo spremeni v sovjetsko republiko v smislu komunističnega programa svetovne revolucije (prim. Marxov Komunistični manifest).

Ko je prišla okupacija Slovenije, ki jo je jugoslovanska (beri: srbska) vojska brez boja prepustila napadalcem, so nacisti najprej udarili po duhovnikih in katoliških izobražencih, ki so kasneje dobili zavetje v Ljubljanski pokrajini, kjer je teklo življenje za okupirano deželo še kar dosti dobro in mirno.

Kakor tudi drugi narodi, so tudi Slovenci iskali način preživetja. To pa po začetku vojne med nacistično Nemčijo in Sovjetsko zvezo ni šlo v račun slovenski komunistični partiji (vedno v službi Kominterne). Partija ni organizirala odpora v po nacistih zasedenih krajih, temveč na ozemlju, ki so ga zasedli italijanski fašisti. Proti navodilom slovenskih ministrov v londonski vladi so začeli revolucijo in pobijati ljudi, ki bi jim utegnili biti nevarni ob koncu vojne.

Šele po enem letu morije je nastal odpor vaških straž za zaščito življenj po vaseh. Domobranci so nastali šele po pokolih v septembru 1943. Državljanska vojna je zahtevala več desettisočev žrtev, ubijanje po vojni, zapiranje nedolžnih in postopanje z zaporniki je bilo slabše od okupatorskega, zaplemba samostanov in cerkvenega premoženja, razlaščanje kmetov itd. Za vse to ima razglas le nekaj stavkov, med njimi: »Predsedstvo Slovenije ugotavlja, da glede dogajanj med vojno in ob koncu vojne obstaja tudi odgovornost SR Slovenije...«

Vsemu temu moramo dodati še vse tiste, ki so se razočarani podali skrivaj preko meje, da bi si poiskali boljšega življenja na tujem. Koliko jih je med njimi, zlasti Primorcev, obležalo ustreljenih v smrtni coni v letih 1947 do 1960, ve le Bog. In kaj je z oznanjanjem brezverstva v šoli in z vsem drugim, kar je prinesel brezbožni marksizem?

Za tistega, ki ve za vse, kar se je zgodilo med leti 1941-1990, je opravičilo slovenskega predsedstva res zelo ubogo, zlasti še, ker svojim nasprotnikom še vedno očitajo izdajstvo, ki ga v resnici ni bilo. Od Cerkve poučeni smo zavračali tako komunizem kakor fašizem in nihče ni pričakoval, da bo v vojni nacizem zmagal. Domobransko vodstvo in vojska sta bili anglofilski, saj so zaradi tega tudi glavni voditelji končali v Dachauu.

Kot kristjani moramo odpustiti in ljubiti tudi svoje sovražnike. Kadar nasprotniki govore o pomiritvi, pričakujemo od njih vsaj to (kakor so nekateri že priznali), da je komunistična partija vodila med vojno revolucijo in ne osvobodlnega boja, kakor je lagala, da je zavajala ljudstvo. Kot kristjani smo se že davno odpovedali vračanju hudega s hudim. Pač pa je potrebno popraviti moralno in materialno škodo. A popraviti jo morajo tisti, ki so na račun zmagovite revolucije obogateli in še sedaj živijo v razkošju.

LL

Mednarodna komisija na Kosovu

Značilen za Kosovo je bil obisk predstavnikov Mednarodne helsinške komisije za zaščito človekovih pravic. Ti so obiskali Kosovo in Beograd. To pot so lahko govorili, s komer so hoteli, tako z Albanci kot s Srbi. Ob koncu obiska so v Beogradu imeli tiskovno konferenco ter razdelili svoje poročilo o »kosovski krizi«. V poročilu pravijo: »Jugoslavija naj začne živeti po mednarodnih standardih, kar zadeva zaščito človekovih pravic.« Potem naštevajo: uporaba sile, okrepljeni odredi milice, prisotnost vojske, tankov, letal, usodna uporaba orožja, takega, ki je celo med vojno prepovedano (dum dum krogle), streljanje na množico v glavo in hrbet idr. Poročilo se končuje s priporočilom dialoga med sprtimi stranmi in zaščito vseh prebivalcev brez izjeme, tudi Srbov, saj so tudi oni žrtve pritiska in nasilja.

Tretji dogodek je bil poskus sklicati nadaljevanje 14. izrednega kongresa Zveze komunistov Jugoslavije. Na željo srbske partije so sklicali delegate v Beograd, toda niso prišli ne Slovenci ne Hrvati. Delegati iz Makedonije in Bosne-Hercegovine so pa kmalu odšli. Ostali so le srbski, vojvodinski in kosovski delegati. Tako je še bolj očitno, da jugoslovanske partije ni več, ostala je le srbska partija. »Delo« se ob tem poročilu sprašuje ali je s tem konec tudi Srboslavije.

Katoliška Cerkev v Jugoslaviji pred volitvami

Jugoslavija in še posebej Slovenija doživljajo zgodovinske odločilne trenutke. Na podirajočih se temeljih bližnje preteklosti si hočejo zgraditi boljšo in pravičnejšo bodočnost.

Vendar je ta bodočnost še vsa v meglenih nejasnih obrisih.

V katoliški Cerkvi v Sloveniji in v celi Jugoslaviji, kjer živijo katoličani, se prebuja čut velike odgovornosti za ustvarjajočo se bodočnost in hoče zato stopiti aktivno v to graditev nove Slovenije v konfederativni Jugoslaviji. To je vsekakor njena naloga in dolžnost, da kot Mati in Učiteljica vseh narodov, ne samo katoličanov, nastopi in s svojo modro besedo nakaže smernice preporoda, ki nastaja in si ga vsi želijo srečnega in uspešnega.

Slovenska pokrajinska škofovska konferenca je zato 26. marca v Ljubljani izdala posebno izjavo o volitvah v Sloveniji, zavedajoč se svoje zgodovinske naloge in dolžnosti.

V tej izjavi slovenski škofje pravijo, da so volitve, ki so pred nami, najpomembnejši politični trenutek naše povojne zgodovine; da je prihodnost naše domovine v veliki meri položena v naše roke; da so volitve državljanska in moralna dolžnost. Škofje se sklicujejo tudi na zadnji koncil, ki pravi, naj se vsi državljani zavedajo pravice, ki je hkrati dolžnost, da uporabijo pri volitvah svojo svobodo v prid skupne blaginje (CS 75/1).

Slovenski škofje želijo s svojo izjavo opozoriti volivce na pomembna načela in na posledice volitev, prispevati k temu, da se bodo volivci čim jasneje in odgovorneje zavedali svojega odločanja. Proti koncu Izjave pišejo:

»S temi volitvami se ne odločamo samo o naši prihodnosti, temveč izražamo svoj odnos tudi do preteklosti. Če bomo volili dosedanjo oblast, bodo to mnogi razlagali, kakor da se strinjamo z ureditvijo, kakršno smo imeli do sedaj. Če pa s preteklostjo ne moremo biti zadovoljni, če hočemo temeljite spremembe in drugačno razvojno pot naše domovine, bomo volili stranke in ljudi, ki so si za te spremembe že do sedaj najbolj prizadevali.«

Tudi hrvaški katoliški škofje so v Zagrebu 12. marca izdali podobno predvolivno pismo, v katerem pravijo, da je vsak vernik dolžan vključiti se v predvolivna dogajanja, da spoznava programe in preverja resnicoljubnost kandidatov. Škofje opozarjajo na nevaronsti, ki grozijo resnični in polni svobodi in demokratičnosti bližnjih volitev. Vsak volivec je pred Bogom v svoji vesti dolžan, da s svojim glasom pri volitvah prispeva k boljši in pravičnejši družbi in politični ureditvi. Vse svoje vernike hrvaški škofje v istem pismu pozivajo k molitvi, da bi z božjo pomočjo vse potekalo v miru in redu za res boljše čase.

Ob tem moramo ugotoviti, da ima katoliška Cerkev v Jugoslaviji tudi velike težave v odnosih do pravoslavne srbske Cerkve, ki je zadnje čase zelo ostro nastrojena proti katoliški Cerkvi v Sloveniji in na Hrvaškem. O tem je govoril v nedeljo 11. marca beograjski nadškof dr. Franc Perko v Rimu v zavodu sv. Hieronima. Tudi to sporočilo prinaša »Glas koncila« v svoji letošnji 12. številki.

Nadškof pravi, da v srcu silno boli vsa ta nizkotna gonja pravoslavnih proti katoliški Cerkvi in priporoča, naj katoličani v tem težkem času ohranijo dostojno obnašanje do pravoslavnih, ker se v tem trenutku in v teh okoliščinah ne da ničesar drugega narediti. Upanje je, da se bo tudi to vse sčasoma umirilo in vrnilo na lepšo pot skupnega ekumenskega bratstva.

Mafija grozi tudi Cerkvi

Mafija v Kalabriji je obrnila svoje grožnje tudi proti cerkvenim predstavnikom. V mestu Locri so streljali v vhodna vrata rezidence tamkajšnjega škofa. Prefekt mu je ponudil policijsko varstvo, toda škof ga je odklonil, češ da je pastir vseh in se pred grožnjami ne sme umakniti.

Mafija je zažgala dvorano salezijancev, v vasi Belcastro pa so streljali v okna tamkajšnjega župnišča. Župnik ni dal zamenjati razbitih stekel; ostanejo naj kot znamenje in opomin mimoidočim.

Ta kampanja ustrahovanja cerkvenih predstavnikov je odgovor mafije na trdo obsodbo škofov Južne Italije nad mafijo, pa tudi sicer novega odnosa, ki ga je v teh krajih zavzela Cerkev do mafije: nič več popuščanja, temveč mobilizacija vseh zdravih sil zoper to skrito socialno bolezen, ki sta prav mafija in n'drangheta.

Tri predavanja za sedanji čas

Zadnje tri četrtke smo imeli v Gorici tri sodobna predavanja s področja kateheze. Gre za predavanja dr. Oskarja Simčiča, dr. Ivana Štuheca in dr. Cirila Sorča.

Dr. Simčič je govoril na temo »Krščanski moralni predlog danes«. S toplo besedo je prikazal, da krščanska morala človeka ne utesnjuje, ne mori njegovega življenja, temveč ga osvobaja in osrečuje, saj ni nihče bolj srečen kot kristjan, ki se trudi živeti v soglasju z evangelijem. Ne smemo služiti Bogu v strahu in trepetu, marveč v veselju in z notranjim mirom.

Naslednji četrtek je prišel med nas dr. Ivan Štuhec. Prišel je iz daljnega Maribora, kjer so mu poverili skrb za študente. Predavatelj je svojo temo »Cerkev in njeno misijonsko pričevanje« usmeril predvsem na poslanstvo krščanskih laikov v današnji Cerkvi, ki je Kristusovo skrivnostno telo, v katerem ima vsak ud, vsak kristjan svoje mesto in svoje poslanstvo v blagor skupnosti. Ta je najprej družina, potem domača Cerkev in končno vesoljna Cerkev. Pri svojem izvajanju se je predavatelj skliceval zlasti na dokument zadnje škofovske sinode (1987) o laikih, ki ga je izdal Janez Pavel II. leta 1988 in ga imamo v slovenskem prevodu z naslovom Apostolska spodbuda o krščanskih laikih.

Zadnje predavanje v letošnjem postnem času je imel dr. Ciril Sorč, profesor dogmatike v ljubljanskem bogoslovju. Svojo temo je nekoliko prilagodil liturgičnemu času »Obhajamo velikonočno skrivnost«. Precej številnim poslušalcem, tudi mladim, je približal velikonočno skrivnost, kot izraz božje ljubezni do človeka. Naslonil se je na izraelsko »pasho«, ki so jo judje obhajali in jo obhajajo še danes kot praznik »danes«. Tako tudi mi kristjani obhajamo velikonočno skrivnost kot »skrivnost danes« in ne samo kot zgodovinski spomin, saj Jezus vedno živi med nami. Svoje središče ima velikonočna skrivnost v obhajanju Evharistije, ko se na nekrvav, zakramentalen način obnavlja in ponavzočuje velikonočna skrivnost od velikega četrtka (zadnja večerja), preko velikega petka (Jezusovo trpljenje in smrt) do velike noči (Jezusovo vstajenje).

Nedelja in nedeljska maša je za kristjana tedensko obhajanje Velike noči. Na poseben način pa seveda vsakoletna Velika noč, ki nam je že tako blizu.

Izšel je »Pastirček«

»Pastirček« za april je pred nami. Na prvi strani te pozdravi pesem Ljubke Šorli Velika noč. Saj v aprilu obhajamo ta največji krščanski praznik. Notranje strani so, kot vedno, pestre, polne risbic, otroških in tistih, ki jih je pripravila Danila Komjanc. Bogata je Pastirčkova pošta, ki priča, kako otroci berejo Pastirčka in z njim sodelujejo, seveda ob pomoči vzgojiteljev. Pesem za april je uglasbil Ivo Bolčina na besedilo Toneta Pavčka.

V reviji je tudi napovedan Pastirčkov dan, ki bo letos v Gorici prvo nedeljo v maju.

Iz Slovenije

Zamejci na volilnih shodih v Sloveniji

Živahna volilna kampanja za prve povojne demokratične volitve je pritegnila v Slovenijo tudi več političnih in kulturnih delavcev iz zamejstva. Zlasti opozicijske stranke so rade vabile na razne volilne ali kulturne pobude zastopnike s Koroškega (več shodov je imel državni poslanec Karel Smolle), iz Trsta in Gorice. Pri tem so jasno poudarile, da si želijo krepitve skupnega slovenskega prostora in da zastopajo stališče, da mora matica enakopravno obravnavati vse komponente v zamejstvu, z narodnim in državniškim pristopom, ne pa z ideološkimi predznaki.

V prejšnjem tednu so npr. zabeležili naslednje pobude: v nedeljo, 25. marca je tržaški podtajnik SSk dr. Peter Močnik sodeloval na srečanjih z volivci v Prekmurju, ki so jih skupno priredili Slovenski krščanski demokrati in Zeleni Slovenije. V torek je v veliki dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani pozdravil konvencijo Slovenske demokratične zveze deželni tajnik SSk Ivo Jevnikar. V sredo je na pobudo Slovenskih krščanskih demokratov predaval o politiku in družboslovcu dr. Andreju Gosarju tržaški zgodovinar prof. Tomaž Simčič. Istega dne so se udeležili velikega shoda združene opozicije DEMOS v Novi Gorici tudi goriški zastopniki SSk pod vodstvom deželnega predsednika Marjana Terpina.

Že pred tem so ob raznih priložnostih nastopili deželni svetovalec SSk Bojan Brezigar, tržaški pokrajinski tajnik in podtajnik SSk Miro Oppelt in dr. Boris Gombač, pisatelj prof. Boris Pahor, predsednik Slovenske prosvete Marij Maver, predsednik DSI Sergij Pahor in še kdo.

V Sloveniji je znova nastal katoliški skavtizem

V soboto, 31. marca se je v prostorih Teološke fakultete v Ljubljani odvijal ustanovni občni zbor »Zveze slovenskih katoliških skavtinj in skavtov«. Skupina navdušenih fantov in deklet s Petrom Lovšinom na čelu se že šest let trudi, da bi tudi v Sloveniji zopet oživel skavtizem, potem ko je bil med vojno ukinjen. Skupina je v tem času tudi številčno zrasla, tako da je na občnem zboru bilo prisotnih kakih 60 članov iz vseh treh sedanjih stegov (Ljubljana, Postojna, Cerknica), poleg številnih gostov iz zamejstva, Furlanije-Julijske krajine in celo iz Rima.

V polni stolnici je mašo vodil koprski škof Pirih (ljubljanski nadškof Šuštar je bil zadržan v Nemčiji), somaševalo pa je lepo število duhovnikov. Msgr. Pirih je prinesel pozdrav vseh slovenskih škofov in poudaril pomen, ki ga ima za Slovenijo v tem času nastajanje katoliških organizacij.

Med akademijo so spregovorili Sergio Gatti, odgovoren za mednarodni sektor pri državnem komiteju Agesci, Franco Bagnarol v imenu deželnega komiteja Furlanije-Julijske krajine in Dino Del Savio v imenu pordenonske cone Agesci. V imenu Slovenske zamejske skavtske organizacije sta spregovorila Bruna Ciani za tržaški in Mauro Leban za goriški del. Sergio Gatti je izrazil čestitke tudi v imenu Mednarodne konference katoliškega skavtizma in mednarodnega urada iz Ženeve. V prihodnji številki podrobnejše poročilo.

Celovški Zvon bo izhajal tudi v Ljubljani

Celovška in Celjska Mohorjeva družba sta sklenili, da bosta skupno izdajali revijo Celovški Zvon. Ta splošna kulturna revija s krščanskim profilom, ki hoče nadaljevati tradicijo predvojnega Doma in sveta, prihaja že sedmo leto med Slovence, vendar s silnimi težavami. Da bi se temu v prihodnje izognili, je pokroviteljstvo nad razdeljevanjem v Sloveniji prevzela Celjska Mohorjeva. Gre za vzporedno, povsem identično izdajo, ki bo imela novega urednika (dr. Andreja Capudra) in si bo hkrati prizadevala dvigniti naklado na raven, ki bo dostojna za osrednjo krščansko kulturno revijo. Uredništvo prosi za pomoč in sodelovanje.

Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar je k temu obvestilu v Sporočilih slovenskih škofij pripisal naslednje: »Vsem duhovnikom priporočam, da se po svojih najboljših možnostih odzovejo prošnji uredništva Celovškega Zvona.«

Usoda Andreja Uršiča

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je na seji 22. marca sklenilo, da zaprosi Svet za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, da razišče usodo časnikarja in političnega delavca dr. Andreja Uršiča. Bil je med ustanovitelji Slovenske demokratske zveze v Gorici in glavni urednik njenega tednika »Demokracija«. Dne 31. avgusta 1947 je bil ugrabljen v okolici Kobarida, v takratni primorski Coni A, odveden neznano kam in domnevno umorjen. To dejanje je imelo takrat izreden odmev. Vodstvi SDZ za Goriško in za Svobodno tržaško ozemlje sta se obrnili tudi na Varnostni svet Združenih narodov in pripisali odgovornost OZNI, ki naj bi na tak način ustrahovala pripadnike snujočih se nekomunističnih slovenskih političnih skupin.

Naša stranka je v šestdesetih letih nastala na podlagi koalicije med omenjenimi skupinami, kasneje pa je prerasla v sedanjo stranko slovenske manjšine v Italiji.

Po tolikih letih, po objavi izjave o pomiritvi in o narodni spravi ter po pobudah za razčiščenje številnih dogodkov med vojno in po njej, se nam zdi primerno, da se razčisti usoda ugrabljenega dr. Uršiča, da se ugotovijo vzroki zanjo in da se zve za njegovo smrt in grob.

Rojan

Kratka obnova lanskega ljudskega misijona je za nami. Pater Hieronim Žveglič je ves teden sejal božjo besedo, spovedoval in in obiskal bolnike. Govoril je prepričljivo, prepleteno s številnimi doživetimi dogodki, zato smo ga radi poslušali. Dve nedelji je pri maši s prenosom po radiu lahko dosegel številne poslušalce. Hvaležni smo mu!

Prav med obnovo misijona je nenadoma umrl Ernest Pisani od Lajnarjev. V torek, 27. marca je precej zgodaj vstal, kot pač vedno in šel v kuhinjo. Na štedilniku si je kuhal kavo, sam pa sedel k mizi in čistil zelenjavo. In prav tam so se stekle ure njegovega življenja. Žena, gospa Marija, ga je našla mrtvega sedečega pri mizi.

Pokojni Ernest ali Ernesto, kakor so ga vsi klicali, je bil izredno blag človek. Zanj prav gotovo veljajo besede Sv. pisma, da je bil človek, v katerem ni zvijače. Lani je še ves srečen praznoval zlato poroko. Veliko hudega je pretrpel v življenju, a vse to ga ni zagrenilo. Vsakdo ga je rad srečal in se z njim razgovoril. Ker zadnja leta zavoljo nog ni mogel v cerkev, me je za Veliko noč in Božič povabil, da je doma prejel zakramente.

Pogreb je bil v petek, 30. marca z mašo v domači cerkvi. Številna udeležba pri pogrebu je pokazala in potrdila njegovo priljubljenost. Gospe Mariji in sorodnikom naj Gospod nakloni svojo tolažbo.

Razveseljivo je, da se zadnji čas vedno več družin odloča za pogreb z mašo v domači cerkvi. - *Stanko Zorko*

Velikonočna procesija

V našem bogoslužju so se procesije pojavile v Konstantinovem času (v 4. stoletju). Sedanje prenovljeno bogoslužje pozna procesije ob začetku maše: na svečnico, cvetno nedeljo, velikonočno vigilijo, ob posvečenju cerkve in oltarjev. Posebno slovesna je (je bila) procesija za praznik sv. Rešnjega telesa. Ponekod so še v navadi procesije za prošnje dneve (pred Vnebohodom) ali za praznik župnijskega zavetnika.

V naših krajih je še vedno v navadi procesija na veliko soboto zvečer (po maši) ali pa na velikonočno jutro (pred mašo). Imenujejo jo »vstajenjska procesija« ali preprosto »vstajenje«.

Bogoslužje velikonočne vigilije (v soboto zvečer ali ponoči) vsebuje štiri dele: slavje luči (blagoslov velikonočne sveče), besedno bogoslužje, krstno bogoslužje in evharistično bogoslužje (mašo). Vse to tvori enoto in procesija je le zaključek večerne slovesnosti.

V Trstu imajo Slovenci velikonočno procesijo v Barkovljah na velikonočno nedeljo ob 7.30. Procesiji sledi maša in blagoslov jedil.

Bistveno za blagoslov velikonočnih jedil je, da v nas zbudijo smisel in hvaležnost za velike božje darove, ki izhajajo iz Velike noči, in da nas opozarjajo na božjo bližino prav v teh dneh.

Molimo s Cerkvijo

Obredi imajo v človekovem življenju velik pomen. Tudi v življenju naroda niso zanemarljivi. To lahko potrdimo ob pogledu na manjšine. Kaj pomeni za pripadnike neke manjšine smrt duhovnika? Neredko se zgodi, da z njegovo smrtjo utihne tudi slovenska beseda v cerkvi. To pa pomeni veliko škodo za pripadnike manjšinskega naroda. Prav v primeru manjšin vidimo silno moč, ki jih imajo obredi v življenju naroda.

Tudi v življenju posameznika imajo cerkveni obredi pomembno mesto. Neredko srečamo ljudi, ki pravijo, da jim zlepa ni lepše stvari kot poroka v cerkvi, drugi zatrjujejo, da morajo imeti cerkven pogreb, ker je pogreb brez duhovnika nadvse boren.

Starejši Primorci se bodo spomnili, da jim je prav slovenski jezik v cerkvi za časa fašizma veliko pomenil. Ker je bil na vseh ostalih javnih mestih prepovedan, jim je materin jezik v cerkvi dajal občutek, da je tudi ta jezik za javnost. Neredki so prav preko cerkvenega petja, verouka in obredov prišli do stika s knjižno slovenščino.

Ob vsem povedanem se ne bomo čudili, da se tudi v naših časih rodi nova revija za bogoslužje. Izdajati jo bo začela koprska verska založba Ognjišče. Prva, v nekem smislu poskusna številka bogoslužne revije »Molimo s Cerkvijo«, izide pred največjim krščanskim praznikom — Veliko nočjo. Ker je Velika noč središče cerkvenega leta, so v tednu pred njo, ki se imenuje veliki teden, posebni obredi. Če so ti lepo pripravljeni, pomagajo vsem v cerkvi lepše doživljati velikonočne skrivnosti. Ker so duhovniki v teh dneh najbolj zaposleni, ne morejo vsega postoriti sami, ampak so jim nujni sodelavci. Tako sodelavci kot duhovniki pa so pogrešali primeren pripomoček za sodelovanje. Tudi to zadrego naj bi pomagala odpravljati nova revija.

Prva knjižica žepnega formata vsebuje besedila maš in vseh obredov velikega tedna od cvetne do bele nedelje. Posebno so dragoceni uvodi k praznikom in dnevom, uvodi v posamezne dele maše in v božjo besedo. Popestrena je z besedili in notami pesmi in spevov. Dodane so ji prošnje za vse potrebe in izvirne molitve.

Poleg obredov velikega tedna in besedila stalnih mašnih delov bomo našli v njej še uro molitve za veliki četrtek, besedilo blagoslova velikonočnih jedil in predlog za družinsko molitev ob zauživanju le-teh oziroma ob velikonočnem obedu. Posebno praktičnost daje brošuri priredba Evangelijev o Kristusovem trpljenju (pasijona) na cvetno nedeljo in veliki petek v obliki dramskega besedila. Tako ga bo z lahkoto bralo več bralcev.

Knjižica je namenjena pomočnikom pri bogoslužju, pevcem, bralcem, vernim družinam in posameznim vernikom kot pripomoček za boljšo pripravo na bogoslužje. Poživila naj bi sodelovanje laikov in vzgojo novih sodelavcev pri obredih. Namenjena je tudi ostarelim, bolnim in invalidom, ki ne morejo v cerkev.

Po tej prvi šetvilki revije »Molimo s Cerkvijo« je v načrtu redno izhajanje revije. Začelo naj bi se z adventom, kot pripravo na drugi veliki krščanski praznik Božič. Že sedaj pa se nanjo lahko naročite pri Ognjišču. **B. R.**

Velikonočni seminar Mladine evropskih narodnostnih skupnosti

Pod geslom »Samostojno organiziranje narodnih manjšin« se bo v soboto 7. aprila pričel vsakoletni velikonočni seminar Mladine evropskih narodnostnih skupnosti (MENS), ki bo trajal do petka, 13. t.m. Okoli 80 mladih manjšincev iz praktično vseh koncev Evrope se bo zbralo v Gorici, kjer bo v organizaciji Krožka za družbena vprašanja »Virgil Šček« in Mladinske sekcije Slovenske skupnosti v Kulturnem domu potekal seminar.

Program je pester. Že v soboto zvečer bodo po začetni svečanosti udeleženci seminarja gostje goriškega Kinoateljeja. V nedeljo zjutraj bo na vrsti predstavitev slovenske manšine v Italiji: govorili bodo urednica revije Mladika, prof. Ester Sferco, zgodovinar prof. Tomaž Simčič in raziskovalec dr. Pavel Stranj. Popoldan pa bo posvečen predstavitvi stranke Slovenske skupnosti, njene Mladinske sekcije in globalnega zaščitnega zakona: predavali bodo deželni predsednik SSk Marjan Terpin, predsednik krožka »V. Šček« dr. Rafko Dolhar in deželni tajnik Mladinske sekcije SSk Damijan Terpin. Zvečer bo zabava ob zvokih harmonike: nastopala bosta Andrej Pegan in Štefan Bembi.

V ponedeljek je predviden izlet po slovenskem narodnem ozemlju v Italiji, v torek pa bo okrogla miza na temo seminarja, katere se bodo udeležili deželni tajnik SSk Ivo Jevnikar, časnikar Primorskega dnevnika Martin Brecelj in pisatelj prof. Boris Pahor, ki je izvedenec za manjšinska vprašanja.

Okrogli mizi bo sledil verjetno najzanimivejši del seminarja, ko bodo popoldne predstavniki prisotnih manjšin sami prikazali stanje lastne narodnostne skupnosti; nazadnje pa bo na sporedu še kulturni večer v Katoliškem domu z nastopom dekliškega zbora »Svodenjska dekleta« in prireditvijo Slovenskega kulturnega kluba iz Trsta.

V sredo se bodo udeleženci seminarja podali na izlet v Slovenijo, kjer se bodo srečali s predstavniki slovenske republike in člani mladinskih organizacij strank, ki delujejo v Sloveniji. Ogledali si bodo tudi Ljubljano in Bled. Pomembno je povedati, da bo ta izlet natanko tri dni po prvih svobodnih volitvah v Sloveniji, ki bodo kot znano 8. aprila.

Četrtek bo cel dan posvečen skupnemu zasedanju oz. občnemu zboru organizacije MENS, na katerem bodo izvolili novo vodstvo, začrtali bodoči program dela in odobrili predložene resolucije. Zvečer pa je predvidena zaključna slovesnost v Prečniku (občina Devin-Nabrežina) z družabnostjo. V petek, 13. aprila je predviden odhod, vodstvo organizacije MENS pa bo priredilo tiskovno konferenco. Naj še omenimo, da bodo v okviru ponedeljkovega izleta udeleženci obiskali sedež slovenske radijske postaje Radio Trst A, uredništvo Primorskega dnevnika, slovenske šole in druge ustanove, predvidoma bodo tudi sprejeti na sedežu deželne uprave.

Med seminarjem bodo prebivali v goriškem Palace Hotelu. Mladi predstavniki narodnih manjšin Evrope se bodo torej kar se da dobro seznanili z našo stvarnostjo, slovenska narodnostna skupnost pa ima edinstveno priložnost, da se predstavi evropski javnosti.

Prisotnost na seminarju so napovedali: Škoti, Severni Frizijci, Danci v Nemčiji, Nemci na Danskem, Sudetski Nemci, Nemci na Madžarskem, Alzačani, Lužiški Srbi, Retoromani, Južni Tirolci, Katalonci, Baski, Bretonci, koroški Slovenci, gradiščanski Hrvati, Italijani v Istri.

Mladika št. 2-3

V zadnji številki Mladike je najprej uvodni članek »Otroci za Boga in domovino«. Gre za govor, ki ga je Ivanka Kavčič imela lani na Žalah 1. novembra ob lipi sprave. Njene besede so pretresljivo pričevanje o družini v Št. Joštu, ki je izgubila pet fantov med revolucijo in po njej, šesti pa živi v Argentini. Gre za tragedijo iz časov zmot in strahot.

Posebne pozornosti vreden članek je razgovor-intervju s Spomenko Hribar; napisala ga je Zora Tavčar. Spomenka Hribar je danes gotovo najbolj znana Slovenka zaradi svojega nastopanja v prid narodne sprave. Prva je začela pisati in govoriti o tem vprašanju in si je zavoljo tega nakopala sitnosti in odklone s strani svojih partijskih tovarišev. Danes je narodna sprava postala glavna tema razpravljanj v Sloveniji in izven nje. Hribarjeva se predstavi kot žena, mati, politično angažirana Slovenka.

Novelo je prispeval Andrej Arko. Vsebina je vzeta iz sedanjega časa. V reviji je še veliko drugih zanimivosti.

Mladinski verski tabor

V Ljubljani bo od nedelje, 29. aprila do srede, 2. maja prvi Mladinski verski tabor. Namenjen je zastopnikom mladih, škofov, duhovnikov, redovnih skupnosti, duhovnih gibanj, organiziranega apostolata, laikom, staršem, gostom iz domovine in zamejstva ter množičnemu srečanju mladih.

Kamenčki

Kamenčki

V demokratičnem svobodnem svetu ni nihče kriv, dokler ga ni spoznalo za krivega neodvisno pristojno sodišče. V diktaturah je drugače; tam si kriv, kadar režim tako hoče. Tako je bilo v Sloveniji do sedaj. Vsi nasprotniki režima oz. partije so bili krivi. Tako so tudi vsi domobranci bili krivi izdajstva. Med temi je tudi Vinko Levstik, ki so mu v preteklih mesecih posvetili nič koliko pozornosti v Sloveniji. Zadnji med temi je Igor Bončina, neodvisni kandidat za nedeljske volitve v Idriji. Ta tovariš znova piše o »izdajalcu V. Levstiku«.

Nismo poklicani, da Levstika branimo, poklicani pa smo, da branimo pravico zoper krivico. Nihče ni kriv, dokler ga ne obsodi neodvisno pristojno sodišče. Neodvisni kandidat tov. Igor Bončina s svojimi obtožbami priča, da je še vedno zagovornik diktature. **(r+r)**

GORIŠKE NOVICE

Štandrež

Koristen obisk. Pretekli teden se je mudila na naši šoli laična misijonarka Anica Tomažič iz Vrhpolja, ki je iz svoje bogate izkušnje na afriških tleh pokazala nekaj zanimivih in lepih diapozitivov. Učenci so kar strmeli v slike, ki so se vrstile na filmskem platnu in videti je bilo, da jih stvar zanima. Misijonarka je s toplo in prepričljivo besedo predočila našim učencem življenje, trpljenje, lakoto, delo in šolanje malih črnčkov. Spoznali smo, da sreča je v človeku, ki sočloveku pomaga v stiski. Vse, kar v naši nemarnosti zavržemo, je afriškim malčkom vir življenja in obstoja. Lepa razlaga mlade misijonarke je vcepila v otroke pomemben socialni nauk: Pomagaj bližnjemu in tvoja sreča bo večja. Kdor hitro da, dvakrat da!

Zato se učenci in učiteljstvo prav lepo zahvaljujejo misijonarki in ji želijo mnogo uspehov na njeni nelahki poti.

Anica Tomažič se je mudila na Goriškem od ponedeljka 26. do sobote 31. marca. Obiskala je naslednje šole: osnovne v Števerjanu, Štandrežu, Sovodnjah, Doberdobu, Devinu, Šempolaju, Gorici; nižje srednje v Gorici in Nabrežini. - *I. B.*

★

Tragična smrt mladeniča. V preteklih dnevih je našo vas zelo pretresla vest o nasilni smrti mladega Edija Budala, iz znane štandreške družine, v Kolumbiji v Južni Ameriki. Mladenič (po poklicu mehanik), je bil po naravi dober, po značaju pa nekoliko neodločen in zato podvržen vplivom drugih. Zapletel se je v dvomljivo družbo, ki ga je vodila v napačno smer. Zato je imel že več let dokaj nemirno življenje, čeprav bi mogel doma udobno živeti. Kljub nasprotovanju staršev je odšel prek oceana v Kolumbijo, misleč, da bo tam našel srečo. Po nekaj dnevih pa ga je doletela tragična smrt: roparji so ga pred hotelom napadli, da ga okradejo, a ker se je branil, so ga umorili.

Ko so nesrečni starši za to uradno zvedeli, so dali potom italijanskega poslaništva truplo prepeljati z letalom v domači kraj. Vsi vaščani so jim sočutno in solidarno priskočili na pomoč ter jim s prostovoljnimi prispevki pomagali pri velikih stroških za prevoz.

V torek, 3. aprila je bil njegov pogreb ob številni udeležbi vaščanov in družinskih prijateljev, najprej v cerkvi s sv. mašo nato na domačem pokopališču, kamor so ga njegovi mladi prijatelji nesli na ramenih. Tako ubogi fant lahko počiva med svojimi v domači zemlji.

V skupni molitvi smo zanj prosili, naj bi tudi na drugem svetu pri Bogu njegova duša uživala večni mir.

Sovodnje

Iz govora načelnika SSk Branka Černica ob zaključku mandata v občinskem svetu:

Spoštovani gospod župan, cenjeni sodelavci! Mislim, da je naša dolžnost, da ob zaključku petletne mandatne dobe izrečemo zahvalo vsem, ki ste na kateri koli način pripomogli, da se je upravljanje sovodenjske občine zaključilo brez velikih problemov. Predstavniki SSk smo skušali v vlogi opozicije sodelovati na najbolj konstruktiven način. Delo, ki smo ga izvajali, je vedno stremelo naproti človeku, za človeka in, kar je najbolj važno, za slovenskega človeka, v korist našega občestva.

Prepričan sem, da je ta ideal navdihoval tudi vas, spoštovani sodelavci, kajti v nasprotnem primeru ne bi bilo možno nobeno sodelovanje.

Vendarle moram nekaj podčrtati. Mislim, da je uprava zadnja leta posvetila premalo pozornosti ekologiji. Še vedno je odprt problem teritorija, ki naj bi služil goriški industrijski coni. Zelo pozitivno ocenjujemo začetek del na vodovodni napeljavi, ni pa še pozitivno zaključen problem čistilnih naprav in greznic. Res je tudi, da ne moremo mimo župnišča. Dano je bilo sicer v proračun, ni pa še bil na dnevnem redu najem posojila. To pomeni, da bo o tem morala razpravljati druga uprava. Tukaj bi si upal predlagati, naj danes vključimo točko, da se najame posojilo za tistih ubogih 28 milijonov lir. Če obstaja dobra volja, bi se prav gotovo lani imenovani župnik že lahko vselil do avgusta. Drugače bo šlo mimo tudi leto 1990 preden se bo to zgodilo...

V okviru svetovnih reform na političnoideološkem področju se je izkazalo, da je samo pluralistični sistem tisti, ki ima bodočnost. Ob koncu bi rad poudaril, da je možno tudi v Sovodnjah ustvariti še večje in popolnejše sodelovanje, kajti le z združenimi močmi lahko uberemo tisto pot, ki bo prinesla kar največ sadov za našega človeka, za našo bodočnost.

Slovo od Karmele Kosovel

V častitljivi starosti je sredi marca na Tirolskem, kjer je preživela večji del svojega življenja, umrla Karmela Kosovel, sestra našega velikega pesnika Srečka Kosovela.

Bila je, kot vsi v Kosovelovi družini, predana umetnosti, predvsem glasbi. Študirala je klavir in sicer v Ljubljani in v Trstu, potem pa jo je njena nemirna duša gnala v svet, najprej v München, kjer je po študiju pri prof. J. Pembauru zaslovela kot odlična pianistka. Uspešno je koncertirala v domovini in po svetu. Vrsto let je preživela s svojim možem, priznanim slikarjem A. Graberjem, najprej na Dunaju, nato v njegovem rojstnem Steinachu na Tirolskem.

Vojne razmere so pretrgale njeno koncertno dejavnost, ne pa njene ljubezni do glasbe in umetnosti. Čeprav je živela na tujem, je vedno spremljala dogajanja v domovini in gojila prijateljske stike z raznimi slovenskimi literati in glasbeniki. Bila je izredna kulturna osebnost, v človeških odnosih zelo preprosta, skromna in prijateljska. Kdor jo je pobliže poznal, je mogel občudovati njeno veliko razgledanost in občutiti njeno človeško toplino.

Lansko pomlad je bila zadnjič v Tomaju. Ob tej priložnosti je obiskala tudi Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel v Gorici in kot častni član prisostvovala poteku izpitov. Tudi za letošnjo pomlad je obljubljala obisk, katerega smo se zelo veselili.

Njenega pogreba so se poleg velikega števila domačinov udeležili tudi predstavniki sežanske občine, skupina sorodnikov in prijateljev s Krasa, Ljubljane in Gorice, ki so ji na grob položili prgišče tomajske prsti, trobentic in slovenske šopke ter med obredom zanjo zmolili slovenski očenaš. - *S. K.*

Karmela Kosovel v prostorih glasbene šole na Placuti v Gorici junija 1989. Ob njej S. Kerševan F. Nieder in B. Šaver

Iz goriške stolnice

V soboto 31. marca je stolni prošt msgr. Soranzo, ob navzočnosti vseh kanonikov, ustoličil novo imenovanega kanonika msgr. Ivana Kretiča. Tako imamo zdaj v stolnem kapitlju tri slovenske duhovnike, ki zastopajo Brda, Kras in gorski del naše dežele. Njihovo poslanstvo je zlasti v skupni vsakdanji molitvi za božji blagoslov vsej goriški nadškofiji.

Župnija sv. Ivana - Gorica

Župnijski pastoralni svet sporoča vsem vernikom slovenske župnije v mestu, da bodo glavni obredi velikega tedna ob naslednjih urah: Oljčna nedelja - ob 11.30 slovesni blagoslov oljk, procesija in sv. maša. Veliki četrtek - večerna maša ob 20. uri. Veliki petek - večerni obredi ob 19. uri. Velikonočna vigilija - obredi ob 20. uri.

Ob tej priložnosti vabimo člane iz sosednjih župnij, na ozemlju goriške občine, da se nam pridružijo na Veliki petek ob 20.30, ko bomo z ostalimi mestnimi župnijami molili križev pot od stolnice na goriški grad.

Vstajenjska procesija z mašo bo v stolnici na Veliko noč ob 6.30.

Vse ostale podatke lahko preberete v Vestniku, ki bo izšel na oljčno nedeljo.

Pohod prijateljstva

Pohod prijateljstva iz Gorice v Novo Gorico in nazaj je preteklo nedeljo priklical na goriški Travnik do pet tisoč udeležencev z obeh strani državne meje. Udeležili so se ga mladi, a tudi starejši, med temi nekateri vidni politiki strank v Sloveniji, npr. Kučan, podpredsednik zvezne vlade Pregl. Ta je izjavil, da je zvezni izvršni svet umaknil predlog o razširitvi mejnega pasu na en kilometer. Med množico udeležencev so številni nosili na majicah volilna gesla za tega ali onega kandidata.

Pohod se je odvijal v najlepšem vremenu in se zaključil v salezijanskem zavodu v ul. Don Bosco, kjer so vse udeležence pogostili z okusno »paštašuto«, ki so jo kot vedno pripravili vojaki, saj samo oni imajo tako velike posode.

Udeležencem so poklonili v spomin medaljo s podobo svetogorske Matere božje, pozdravila pa sta jih goriški župan Scarano in novogoriški župan Bevčič.

Mirenski Grad

Nova 14. postaja križevega pota. V umetnostni podobi mirenske božje poti zbujata posebno pozornost oba križeva pota: Kraljev iz let 1957 in 1958 v cerkvi ter Čemažarjev iz leta 1985 v postajah ob poti na Grad. Manj znano je, da je zunanji križev pot sestavljalo le trinajst postaj in se je pobožnost 14. postaje po starodavni tradiciji opravljala pri ali v kapeli Svetih stopnic. Nekateri razlogi, posebej še umetniška celota in enotnost križevega pota, pa so v zadnjem času narekovali dopolnitev zunanjih postaj še s samostojno 14. postajo. Delo je organiziral misijonar Anton Pust in danes znamenje že stoji.

Po gradbeni zasnovi je seveda tudi zadnja postaja enaka ostalim trinajstim iz leta 1931, ko so bile postavljene po načrtu Ivana Vurnika. 14. postajo je izdelal domači zidarski mojster Izidor Batič, akademski slikar Lojze Čemažar pa je svojo pot Jezusovega trpljenja iz leta 1985 zaključil še s sporočilom zadnje — 14. postaje »Jezusa polože v grob«. Toplina umetnikovih potez kaže, da je mojster tudi v sklepni podobi sledil svoji osnovni zamisli, ki izraža predvsem božje usmiljenje z nami. Izvedba je v graffito tehniki.

Blagoslovitev novega znamenja bo na cvetno nedeljo ob tradicionalni procesiji križevega pota, ki se začne ob 14.15 pri prvi postaji ob vznožju griča. Sledila bo maša (ob 15. uri).

Vstajenjska procesija v enkratni žlahtnosti velikonočnega jutra, ki na Grad privablja številno občestvo iz različnih krajev, bo na Veliko noč ob 6. uri zjutraj. S procesijo je združena še slovesna peta maša.

Občni zbor ZSKP

V ponedeljek, 2. aprila je v prostorih Katoliškega doma bil redni občni zbor Zveze slov. katol. prosvete (ZSKP). Vodil ga je predsednik dr. Damjan Paulin. Udeležili so se ga poleg zastopnikov včlanjenih društev ter skupin še razni častni gostje. Svoja poročila so prebrali odborniki, zastopniki društev in nadzorstvo. Sledili so pozdravi gostov in volitve novega odbora

V prihodnji številki objavimo daljše poročilo, saj je bil občni zbor zanimiv in poročila pregledna tako odbornikov kot posameznih društev. Res veliko kulturnega dela se nabere v enem letu!

Podgora

Križev pot. Podgora je vas pod Kalvarijo, tako se namreč imenuje hrib na zahodu nad vasjo. Ime je dobil po križevem potu, ki je pred zadnjo vojno vodil iz vasi na vrh hriba, kjer so stali trije križi in cerkvica, posvečena Sv. Trojici. Po vojni so na vrhu hriba postavili spomenik padlim, južno od spomenika so znova postavili tri križe, križevega pota pa ni več.

Podgorska župnija je zadnja leta obnovila pobožnost križevega pota enkrat na leto v postnem času. Tudi letos bo tako. V petek, 6. aprila se bodo verniki zbrali na trgu pred šolo, da od tam v procesiji krenejo po hribu do sedanjega rezervoarja za goriški vodovod. Ta sicer ni na vrhu Kalvarije, pač pa na njenem pobočju pod tremi križi.

Odhod od zbirnega prostora bo ob 20.30. Po poti bomo molili in premišljevali skrivnosti križevega pota. Do prve svetovne vojne je ta križev pot bil pobožnost za vso Gorico. Pridite, počastimo trpečega Jezusa!

Večer duhovne glasbe

V nedeljo, 8. aprila ob 20.30 bo v cerkvi sv. Ignacija v Gorici večer posvečen sakralni glasbi. Nastopili bodo: solistinji H. Wildhaber in C. Lichtenberger, pevski zbor »Sant'Ignazio« in komorni orkester Cappella Carinthia, ki ga vodi prof. H. Schamberger.

Na sporedu so dela klasikov kot so Bach, Pachelbel, Schubert in sodobnikov kot sta Schamberger in Jericijo. Prvič bo izvajana latinska maša tega goriškega skladatelja »Sic benedicam te« za soliste, zbor in orkester.

Maša je velika glasbena oblika, ki nosi v svojem razvoju imena skladateljev vseh dob. Tokrat se je tudi goriški skladatelj Jericijo lotil te oblike in nam zdaj nudi stvaritev, ki se naslanja na tradicijo, vendar so v njej sodobnejši prijemi.

Večer, posvečen duhovni glasbi na oljčno nedeljo naj bi bil primeren uvod v skrivnost velikega tedna, saj tudi glasbena umetnost zmore, če ne posredovati, vsaj približati človeku duhovni svet.

Gorsko počitniška kolonija v Comegliansu

Letošnje bivanje v gorski koloniji v Comeljansu, ki ga organizira Slov. Vincencijega konferenca iz Trsta in Gorice, bo v eni sami izmeni in to meseca julija. Trajalo bo tri tedne.

Vpisovanje za učence in dijake slovenskih osnovnih in srednjih šol z Goriškega traja do konca aprila (starost od 5. do 16. leta). V mestu Gorica se je možno vpisati ali pri svojih katehetih in učiteljih (povedati je treba, da je vpis za kolonijo v Comegliansu), ali v tajništvu Nižje srednje šole (kjer so na voljo formularji za vpis), ali pa v Katoliški knjigarni na Travniku (kjer tudi dobite vpisne obrazce) vsak dan med uradnimi urami.

V podeželskih občinah (Doberdob, Sovodnje, Števerjan, Krmin, Ronke in drugod) se je možno vpisati ali pri svojih katehetih in učiteljih, ali pa še bolje kar direktno v pristojnem občinskem uradu svoje občine (vedno naj izjavijo, da želijo iti v slovensko kolonijo v Comeglians).

Podrobnejša pojasnila je možno dobiti pri prof. Krannerju, tel. 530924, vsak dan, razen sobote in nedelje, od 14. do 15. ure.

OBVESTILA

Mladinska sekcija SSk vabi v torek, 10. aprila ob 20.30 v Katoliški dom v Gorici, kjer bo v sklopu srečanja evropskih manjšin MENS Slovenski kulturni klub iz Trsta nastopil z veseloigro Anonimusa Čarnicusa »Proces na Vrdeli«. Nastopil bo tudi dekliški zbor iz Sovodenj.

Goriški cerkveni pevci so vabljeni na pevsko vajo za vstajenjsko mašo, ki bo v cerkvi sv. Ivana v ponedeljek, 9. aprila ob 20. uri.

Igro I. Cankarja »Jakob Ruda« uprizori SSG - Trst v režiji Dušana Mlakarja v Kult. domu v Trstu: v petek, 6. aprila red A ob 20.30; v soboto, 7. aprila ob 20.30 red B; v nedeljo, 8. aprila ob 16. uri red C; v sredo, 11. aprila ob 20.30 red D. - Ponovitvi v Gorici v Kult. domu: v ponedeljek, 2. aprila ob 20.30 red A; v torek, 10. aprila ob 20.30 red B.

Igro T. Egnerja »Razbojniki iz Kardemomme« v režiji Marka Sosiča uprizori SSG iz Trsta v Kult. domu v Trstu v torek, 10. aprila ob 10. uri; v sredo, 11. aprila ob 10. uri.

Tržaški skavti (SZSO) priredijo »Mladinski križev pot« na veliki petek, 13. aprila na Repentabru. Zbiranje ob 20. uri. Vabljena slovenska mladina.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, bo v ponedeljek, 9. aprila velikonočna duhovna obnova, ki jo bo vodil tržaški škof Bellomi. Začetek ob 20.30.

Radio Trst A

Spored od 8. do 14. aprila 1990

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Naš kuža«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 V. Bartol: »Alamut«. 16.30 Šport in glassba.

Ponedeljek: 8.10 Četrtkova srečanja. 9.10 Slovenska lahka glasba. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Štirinajst mest, štirinajst sanj. 12.40 Primorska poje. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: Srečanje z novo pesmico. 15.00 V Evropo in nazaj, manjšinski potopis. 16.00 Kitarist P. L. Corona. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Torek: 8.10 Slovenski esej. 9.40 Splošna kultura. 10.10 Koncertni spored. 12.00 Biti človek. 12.40 Primorska poje. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Kitarist P. L. Corona. 16.45 Postni govori. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Koncertni spored. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Črno na belem. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Gost v studiu: Gojmir Demšar. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Četrtek: 8.10 Slovenski Ikar. 9.40 Sanje se nadaljujejo... 10.10 Koncertni spored. 12.00 Pomembni dogodki našega stoletja. 12.40 Primorska poje. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.10 Rezija '89. 15.55 G. Rossini: Stabat Mater. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Petek: 8.10 Aladinova svetilka. 9.10 Črnske duhovne pesmi. 10.10 Koncertni spored. 12.00 Protagonisti slov. kinematografije. 12.40 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Spoznavajmo svet. 14.30 Od Milj do Devina. 16.00 V svetu starih glasbil. 16.45 Postni govori. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.40 Malikovanje znanja. 10.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 11.30 Črnske duhovne pesmi. 12.00 Modre dalje. 12.40 Primorska poje. 14.10 Oddaja iz Benečije, Rezije in Kanalske doline. 16.00 Mladinski zbor Glasb. matice iz Trsta. Pergolesi: Stabat mater. 17.10 Vozlišča. 18.00 »Bodi svetloba«. Bogoslužna meditacija.

DAROVI

Za Katoliški glas: Ana Kuk 15.000; Mirko Brezigar, Vicenza 30.000 lir.

Za cerkvene pevce in PD Štandrež: mama in družina Zavadlav v spomin na Edvina 100.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: N. N. ob 50-letnici poroke 50.000 lir.

Za duhovne poklice: K. R. 200.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 100.000 lir.

Za cerkveni zbar Sv. Jernej - Opčine: Pino Ferluga v spomin brata Mária 50.000 lir.

Duhovnik Lino Cocci: za Katoliški glas 100.000 in za slovenske misijonarje 100.000 lir.

Za bogoslovce v misijonih: N. N. Trst 500.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Pisani 50.000 ob smrti moža Ernesta; Anica Slokar v počastitev istega 25.000 in prav tako Andrej Žagar 30.000; Andrej Žagar še v spomin Zorota Grgiča 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Erminija Daneu v spomin na Ado Sferzi, Angelo Škerlavaj in dr. Ado Steffè 30.000; Sara Ferluga v spomin strica Mária 50.000; Pino Ferluga v spomin brata Mária 50.000; Vincenzo De Dominicis v spomin sina Giorgiota 100.000; Valerija in Rudi Bole ob zlati poroki 100.000; Myriam Leban Polizio v spomin moža Angela 20.000; Lucio Marini ob krstu sinčka Nikolaja 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N. 50.000 lir.

KATOLIŠKI GLAS
tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499
poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Poštn. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19 % IVA